

P V I S

1 6 1 8

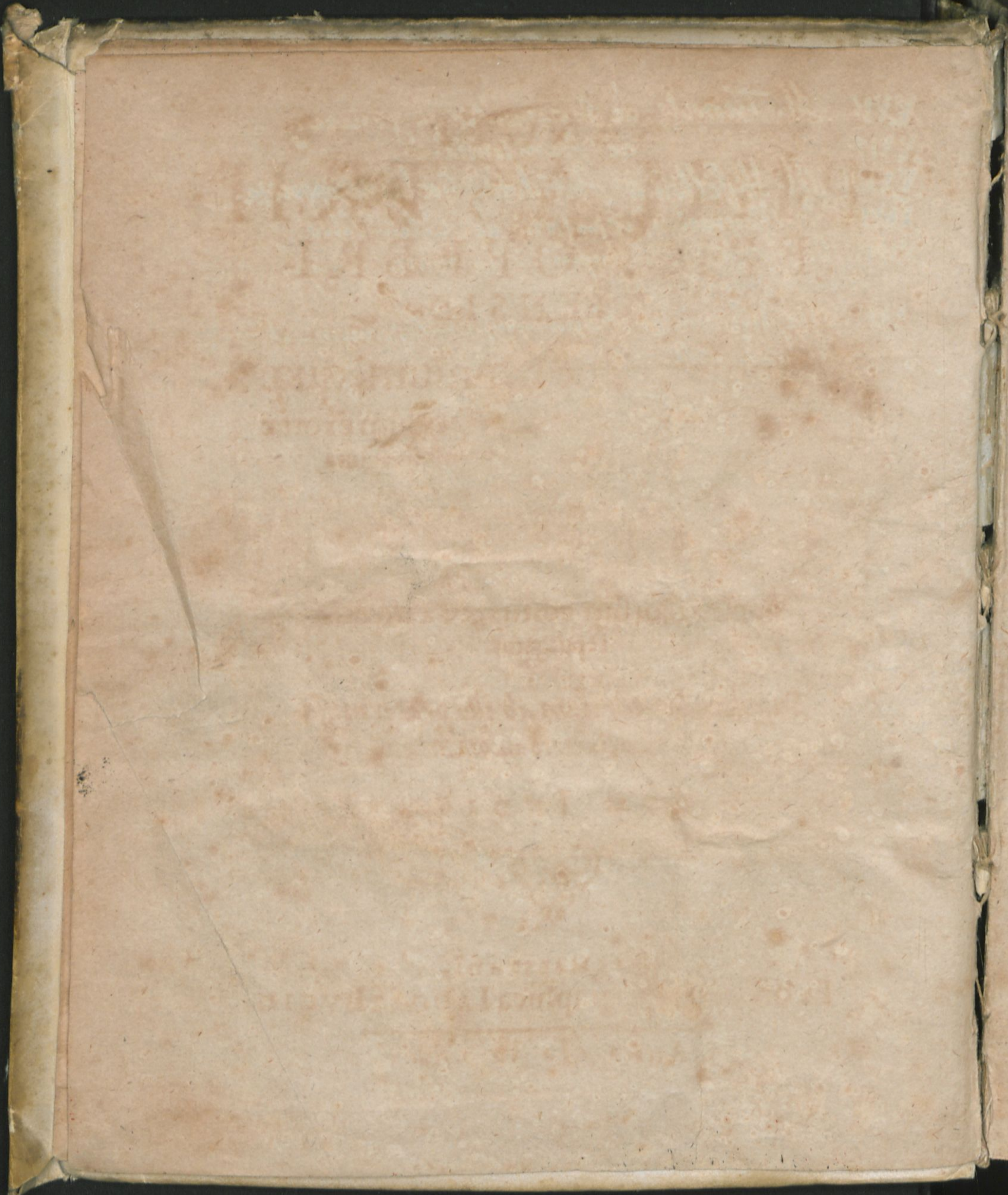

- I. Philastrii Catalogus Hæresium.
- II. D. Honorii de Hæresibus.
- III. D. Bugenbægi distributio Methodica Historia passionis Christi.
- IV. D. Garzæ Tractatus Concionum Penitentiarum.
- V. D. Garzæ Delineatio Concionum Penitentiarum.
- VI. Basilii Magni Oratio ad Adolescentes.
- VII. Intimatio Jubilæi ratiſpeliensis.
- VIII. Theologorum Saxoniarum Epistolæ Invitatoriæ ad universos Theologos.
- IX. D. Bergii Professoris Francofurtensis Disputatio Theologica.
- X. M. Sachsi Disputatio adversus Mejnærum.
- XI. Montani Virga in Bermanium et Ungernium.
- XII. D. Pelargi Responsum ad Epistolam Schlusſenburgii et Crameri.
- XIII. D. Pelargi Responsoria ad Apostolica suo breviam Schlusſenburgii et Crameri.
- XIV. Goclenii Disputatio de Abstracto et Concreto.
- XV. Pelargi Disputatio de Assumptione Christi.
- XVI. M. Wolfgangi Theses de iustitiâ et iustificatiõne.
- XVII. D. Fusseli Disputatio de Deo.
- XVIII. M. Theopoldi Disputatio ex Dialocho Theodoret. Secundo.
- XIX. de Deo.
- XX. de Peccato.
- XXI. de tria in Conversione Homini Concurrentia.
- XXII. de iustificatione.
- XXIII. de Bonis Operibus.
- XXIV. de Ecclesiâ.

Maa 15.

- XXV. M. Theopoldi de Sacramentis in genere;
XXVI. de Poenitentia.
XXVII. M. Hesselheimi Antidota Gotleui opposita.
XXVIII. P. Meyneri Disputatio de Ceteris.
XXIX. De Ponit vere Infirmis Humana Christi Na-
tura Communicati.
XXX. Alia Axioma inter Ethnicum, Christianum &
Judaicum nota.

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

VI
6
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕ-

ΓΑΛΟΥ ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ,

ὅπως ἀν' ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων.

BASILII MAGNI ORA-
TIO AD ADOLESCENTES:

Quomodo ex Græcis litteris uti-
litem capiant.

τέτλη, σιωπή ἦσο, ἐμῶδ'
Ἰππίδου μύθω.

HELMAESTAD II

in acad. Iulia

Excudebat Iacobus Lucius.

C I O I O . I C .

Mense Iunio.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΕΙΡΟΤΟΝΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ

Κίμα δὲ πᾶσιν ἀνὸμολογηθῆναι τὴν ἐχθρὰν, παιδεύσιν τὴν παρ' ἡμῶν ἀγαθῶν εἶναι τὸ πρῶτον, ἡ πρώτη μόνη τὴν εὐχρηστέραν ἔτι ἡμετέραν, ἢ πᾶν τὸ ἐν λογισμοῖς κόμψεν ἢ φιλότιμον ἀπμάχου, μόνης ἔχεται τῆς σωτηρίας, ἔτι καὶ ἄλλες τὶς ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξώθεν, ἢ οἱ πολλοὶ χριστιανῶν διαπίυον, ὡς Ἰππίελον καὶ σφαλεραὶ, καὶ Θεῶν πρὸς βάλχουσαν, κακῶς εἰδότες. ὡς περὶ γὰρ ἔρανον ἔτι γὰρ ἔτι ἀέρας, ἔτι ὅσα τῶν, ὅσα ἐπειδὴ κακῶς τινες ἐξελήφασιν, ἀντὶ Θεῶν τὰ ἔτι Θεῶν σέβοντες, ἀλλὰ τῶν πρὸς φρονητέον, ἀλλὰ ὅσον χηρῶν αὐτὸν καρπῶν μῦθοι, πρὸς τὴν ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν, ὅσον Ἰππικίδιον διαφύγωμεν, ἔτι τῶν κτίσιν τὴν κτίσιν ἐπανιστέοντες καὶ ὅσον ἀφρανας, ἀλλὰ ἐκ τῶν δημιουργημάτων τὴν δημιουργὸν καταλαυβαίνοντες, καὶ ὅσον Ἰππικίδιον ἀπόστολοι, αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς χριστὸν. ὡς δὲ καὶ πρὸς ἔτι τροφῆς ἔτι σιδήρου ἔτι ἄλλων, ἔτι ἐκαστὸν ἐαυτὸν τὸ χρησιμώτατον ἴσμεν, ἢ βλαβερώτατον· ἀλλὰ ὡς ἂν δοκῆ πρὸς χρωμύοις, ἢ δὴ ἢ καὶ τὴν ἐρπαστικῶν θηρίων ἐστίν, ἀ πρὸς σωτηρίαν φαρμάκους σκελερσομεν. ἔτι ἔτι τῶν τὸ μὲν ἐξεταστικὸν πρὸς Ἰωρητικὸν ἐδεξάμεθα. ὅσον ἢ εἰς δαίμονας φέρει ἔτι πλάνην, καὶ ἀπωλείας βυθῶν, διεπίυσαι μὲν, ὅτι μὴ κακῶν πρὸς θεοσεβίαν ὠφελήμεθα, ἐκ ἔτι χεῖρον ἔτι τὸ κρείττον καταμαρτύντες, καὶ τὴν ἀδένειαν ἐκείνων, ἰαχὺν ἔτι καὶ ἡμᾶς λόγῳ πεποιημένοι. ἔτι ἀπμαθεὸν τὴν παιδείαν, ὅτι τῶν δοκῆ πρὸς, ἀλλὰ σκεπὴς ἔτι ἀπαιδευτῶν ἰσοληπίων τῶν ἔτι ἔχοντας, οἱ βάλχουσι τὸ ἀπανίας εἶναι καὶ ἑαυτῶν, ἢ ἐκ τῶν κοινῶν τὸ κατ' αὐτῶν κρυπτήτων, καὶ ὅσον τῆς ἀπαιδευσίας ἐλεγχῶν διαδιδρασκῶν.

ΜΕΓΑΛΟΤΟΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

R^{mo} & Illmo Principi,
DN. HENRICO IVLIO,
EPISCOPO HALBERSTAD. DV-
ci Brunsvig. & Lunæburg.

R^{mc} & Ill^{mc} Princeps,

Domine clementissime:

Vamdiu beneficio & auctoritate
R^{mae} & Ill^{mae} Cels. tuæ græcas litteras
in academia Iulia doceo, quod nunq
tertium nunc annum gero, maximæ
curæ mihi esse debere intelligo, vt,
qui apud nos viuunt virtutis & doctrinæ studiosi
adolescentes & velint, etiam in hoc spatio, quan-
tū quidem fieri possit, opera mea proficiant. Hanc
enim solā esse viam duco, qua ingressus & fidem
doctorū hominum confirmem, de quorum com-
mendatione hic loco mihi tributus est, & clemen-
tem R^{mae} & Ill^{mae} Cels. tuæ in me voluntatem in-
tegram seruem, atq; nomen boni viri demūm re-
ctissimè tuear. Quæ magni profectò momenti sin-
gula sunt, & acerrimū etiam calcar ad omnes offi-
cij partes explendas intelligenti facilè addant.
Pudoris mei non est exponere, si quos progres-

A 2 sus

sus aliqui me præeunte biennio fecerint, quod
rem ipsam testari malim & oporteat. Nihil aliud
verò agere me in hunc diem ab initio, absq; su-
spicione criminis profiteri mihi licere arbitror,
neq; inficias iturum confido, cui omnes institu-
ti nostri rationes cognitæ fuerint. Quas si
φιλαλληνη fortasse quispiam nouisse desideret, bre-
uiter adumbrabo, quod, vt perueniam, quò ve-
lim, non prorsus alienum ab hoc loco mihi esse
videtur. Cum docendi munus in me recepissem,
primùm omnium operam mihi dandam existi-
mabam, vt luculentis, non infirmis, & quam-
plurimis possem rationibus auditoribus nostris
planum facerem, quamobrem non solùm tem-
poris & laboris aliquid in græco sermone rectè
ponerent, sed omnem etiam, quibus per ætatem
& conditionem liceret, cognoscerent: deinde,
qua semita è carceribus ad metam hoc spatium,
multò, quàm vulgò putatur, facilius, & breuio-
ri temporis spatio, decurrerent: deniq; quomodo
cuiusq; loci & ordinis adolescens operæ quisq;
sux quodnam speraret pretium & certissimum
olim caperet. Quas consilij mei rationes habue-
rim, referre non attinet in præsentia, quod nemi-
ni

ni non, etiam me tacente, in mentem facile ve-
niant, qui, quam multis in locis græcarum littera-
rum studium hodiè frigeat, vel ipsimet aliquando
viderint, vel auditione ex alijs acceperint. de quo
querelâ qui instituat, operam fortassè perdat, qui
vero, quas ob causas & quibus autoribus ita ini-
qua fortuna vtatur hæc nō postrema pars littera-
ria, rationibus satis declarauerit, apud veritatis &
sapientiæ cultores non prorsus nihil proficiat.
Quod cum mihi planè persuasū esset, officij mei
cursum, vt dixi, institui, à quo etiam, *πρὸ θεῶν*, nō de-
ficiam, quam diu hæc sparta mea fuerit. Cum
namq; quotannis noui ad nos veniant hospites,
quoties opus esse videro, operam nostram non
aspernaturis denuò explicabo, quorum iam
mentionem feci, singulaq; si potero, & luculen-
tius & plenius, quàm initio, si quidem *οἱ δευτέρου*
Φροντίδες οὐ Φώτεροι sunt, vt plures ad græcum iter in-
grediendum excitem, quos autem in eo iam pro-
fecisse animaduertero, pro virili mea confir-
nem. Etsi vero nullum omnium, quibus ceu li-
mitibus officiū meum circumscriptum esse con-
stat, non nullius ponderis est, & ad eximiam e-
ruditionem contendentibus necessarium, tamen,
καὶ *ὅ* A 3 quod

quod postremo loco attigi, omniū maximè mihi
urgendum video, quòd non parum reliquis præ-
ponderat, & à quamplurimis tamen negligi so-
let. Ut ut enim dignitatem rei quis intelligat, &
quo pacto in omnis possessionē facilè perueniat,
nisi fructus etiam laboribus exantlatis olim re-
sponsuros certus sit; vel omnino missum faciat,
quod laudibus etiam in cœlum elatum audierit,
vel multò certe tractet frigidius, quàm vnde cer-
ta emolumentum spes elucescat. Quod cum res de
multis sæpissimè comprobet, ne nostris quoq;
vsu veniret, sed ut plures indies potius certa utili-
tate allecti in bono instituto pergerent alacrius,
& in principe poëtarum, & in quatuor *ἀπομνημονευ-
μάτων* Xenophontis libris explicandis operam de-
di, ut, qui discendi gratia ad audiendū venissent,
vnâ cum ipsa lingua vel singulare sapientiæ præ-
ceptum, vel prudens aliquod consilium, illustre-
ue vitæ exemplum, quorum vsus vel domi vel
foris aliquando singulis esset, secum reportarent,
occasiones huiusmodi quotidie nactus quam-
plurimas. Sunt enim profectò & hæc & similia
veterum sapientum monumenta cellæ instar
promptuariæ, vnde & puer & adolescens, & vir
& senex,

& senex, & maritus & coniunx, & quiuis ex quaq;
familia, & in vrbe & ruri, & mercator & miles,
& senator & primarius reipub. praeses, nemoq;
adeo non mortalium, & rebus secundis & aduer-
fis depromat, non quantum ipsa de sese lagiri, sed
quantum quantum quisq; perpetuo studio cape-
re possit & vsus postulet. Ne vero nouam quan-
dam rationem interpretandi graecos scriptores re-
perisse cui viderer, sed veterem bonam & doctis
viris ab initio probatam sequi me, vt testatum fa-
cerem & pluribus prodessem, praecleari huius libri
edendi & explicandi consilium cepi, quem ne-
mini bonorum non gratissimum fore existimo,
cum ob auctorem, quem propter exquisitam do-
ctrinam & sinceram vitae sanctimoniam Magnū
vetustas merito vsurpauit, tum ob rem ipsam,
quae pro sese vbique loquitur. Vt enim poetas, vt
historiarū scriptores, vt oratores, vt philologos,
vt philosophos demum ipsos tuto legamus & co-
gnoscamus, sic vt ex singulis etiam nosmetipsos
indies rectius nouisse discamus, atq; turpitudine
vitiōrum perspecta, quorum alijs alij obnoxij su-
mus ad virtutis decus adspiremus, qua praediti &
vitam quisq; suam melius informemus, & plus
boni

boni conciliemus omnibus, qui partem ortus
nostri sibi vendicare perhibentur, parentibus, no-
bismetipsis, familæ nostræ, propinquis, amicis,
reipublicæ, ciuibus, & quamplurimis deniq; mor-
taliū: & euidentibus rationibus, & præclaris ex-
emplis ex veteri memoria depromptis, diuinitus
profectò Basilius explicat, adeò vt attentum le-
ctorem in admirationem sui prorsus abripiat,
neq; parum emendet, cui informatio animi mo-
dò curæ sit. Quamobrem instar Ariadnes fili con-
siliū illiuscū græcarū litterarum cultoribus,
tūm omnibus, qui in recta viuendi ratione pro-
ficere desiderant, futurum, affirmare non dubito.

Sub R^{mæ} verò & Ill^{mæ} Cel. tuæ nomine hoc tanti theologi monu-
mentum sic apparere volui, cū quòd omnia, quæ ad dignitatem
academiæ Iuliæ & iuuentutis vtilitatem promouendam facere vi-
dentur, secundo illius fundatori & conseruatori debemus,
quibus eximijs nominibus R^{mam} & Ill^{mam} Cel. tuam merito compel-
lamus, tūm, vt, in quorum manus hoc fortè perueniet, etiam hinc
R^{mæ} & Ill^{mæ} Cel. tuæ in bonas litteras benignitatem recognoscant:
qua vt porro rectè vtamur, diligenter quisq; suo loco videbimus,
quorum potissimū illæ partes sunt. Deus opt. idemq; maximus
R^{mam} & Ill^{mam} Cel. tuam Ecclesiæ & reipublicæ diu incolumem
custodiat. Helmstadio ex acad. Iulia. Kal. Iunij c 15. 15. 16.

R. ma & Ill. ma Cels. tuæ

Obsequentissimus

Ioannes Potinius Verdenfis.

ΣΤΝ ΘΕΩ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕ-

ΓΑΛΟΥ ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων.

Ολλά με τὰ παρακαλῶντά ἐστι συμβαλεῦσαι ὑμῖν, ὡ παῖ-
 des, ἀ βέλπιστα εἶναι κρῖνω, καὶ ἀ ζωοῖσιν ὑμῖν ἐλοιδύοις
 πεπίστευκα. τὸ, τε γὰρ ἡλικίας ἕτως ἔχειν, καὶ τὰ διὰ πλ-
 λῶν ἤδη γυμνασθῆς πρᾶγματων, καὶ μὴν ἐπὶ τῆς πάντων
 παιδεύσεως ἐπ' ἀμφω μεταβολῆς ἰκανῶς μεταχεῖν, ἐμ-
 πρὸν με εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων πεποιήκειν, ὥστε τοῖς ἀρτι καθισταμένοις
 τὴν βίον ἔχειν ὡσπερ ὁδὸν τὴν ἀσφαλεστάτην ὑποδεικνύοναι. τῆ τε παρὰ
 τῆς φύσεως οἰκειότητι, εὐθύς μὲν οὖν γονέας ὑμῖν τυγχάνω, ὥστε μήτε αὐ-
 τὸν ἐλαττόν τι πατέρων εὐνοίας νέμειν ὑμῖν, ὑμᾶς δὲ νομίζω, εἰ μή τι ὑμῶν
 διαμαρτάνω τῆς γνώμης, μὴ πθεῖν οὖν τεκόντας πρὸς ἐμὲ βλέποντας.
 εἰ μὲν οὖν ὡσπερ οὖν δέχοιθε τὰ λεγόμενα, τῆς δευτέρας τ' ἐπαυνο-
 μῶν ἐσεσθε παρ' Ἡσιόδῳ τάξεως· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ μὲν εἰδέν ἂν εἴποιμι
 δυσχερὲς, αὐτοὶ δὲ μέμνησθε τ' ἐπῶν δηλονότι, ἐν οἷς ἐκεῖν φησὶν· ἀρ-
 χῆσι μὲν εἶναι τὸν παρ' ἑαυτῆς τὰ δέοντα ζωορῶντα· ἐσθλὸν δὲ κακῆνον, τ'
 τοῖς παρ' ἐτέρων ὑποδειχθεῖσιν ἐπιμῆνον· τὸν δὲ πρὸς εἰδὲ ἔπειρον ἴππότη-
 δειον, ἀχρεῖον εἶναι πρὸς ἅπαντα. μὴ θαυμάζετε δὲ, εἰ ἐκ καθ' ἑκάστην
 ἡμέραν εἰς διδασκάλους φοιτῶσι, καὶ τοῖς ἐλλογίμοις τ' παλαιῶν ἀνδρῶν,
 δι' ὧν καταλελοίπασιν λόγων, συγγινομῶν ὑμῖν, αὐτὸς τι παρ' ἑμαυτῆς
 λυσιτελέστερον ἐξευρηκέναι φημί. Τῆτο μὲν οὖν αὐτὸ καὶ συμβαλεῦσάν
 ἤκω, τὸ μὴ δεῖν εἰς ἅπαξ τοῖς ἀνδράσι τέτοις, ὡσπερ πλοῖα, τὰ πηδά-
 λια τῆς διανοίας ὑμῶν παραδόντας, ἢ περ ἂν ἄγωσι, ταύτη σιωπέως
 ἀλλ' ὅσον ἐστὶ χρήσιμον αὐτῷ δεχομῶν εἰδέναι, τί χρὴ καὶ παραδεῖν. Τίνας
 οὖν ἐστὶ ταῦτα, καὶ ὅπως διακρινῶμεν, τῆτο δὲ ἐδιδάξω ἐνθεν ἐλάω.
 Ἐπειδὴ οὖν τὸ τυττωκέναι ἰσχυρὸν ἢ κακῶς γινώσκον ἢ οὐκ ἔχον ἡμεῖς,

B

ἡμεῖς, ὡ παῖδες, ἔδεν εἶναι χρεῖμα παντάπασιν τὴν ἀνθρώπινον βίαν τῆ-
τον ὑπὸ λαμβάνομεν, ἔτ' ἀγαθὸν νομίζομεν ὅλως ἔτ' οἰομάζομεν, ἐπὶ τὴν
σωτέλειαν ὑμῖν ἄχρι τῆς παρούσης. ἔκιν προγόνων περιφάνειαν,
ἔκ ἰσχυρῶ σώματι, ἔκ κάλλει, ἔκ μέγεθος, ἔκ τὰς παρὰ πάντων ἀνθρώ-
πων τιμῆς, ἔκ βασιλείᾳ αὐτῆν, ἔκ ὅ, τι ἂν ἕσται τις τῶν ἀνθρώπινων μά-
ρα, ἀλλ' ἔδεν εὐχῆς ἀξίον κρείνομεν, ἢ ὅσῳ ἔχοντες διδοβλέπομεν, ἀλλ'
ἵπτι μακρότερον προοῖομεν τῆς ἐλπίσι, καὶ πρὸς ἑτέρας βίαν παρασκευὴν ἀ-
παντὰ πράττομεν. ἂ μὲν ἔν ἂν σωτέλη πρὸς τῆτον ἡμῖν, ἀγαπᾶντε καὶ
διώκειν παντὶ ὄφει χρεῖμα φαμεν, τὰ δὲ ὅσα ἐξικνεῖσθαι πρὸς ἐκεί-
νον, ὡς ἔδενος ἀξία παρορᾶν. Τίς δὲ ἔν ἔτ' ὁ βί, καὶ ὅσῳ καὶ
ὅπως αὐτὸν βιωσόμεθα, μακρότερον μὲν, ἢ καὶ τὴν παρῆσαν ὁρμήν, ἐφι-
κέσθαι· μείζονα δὲ, ἢ καθ' ὑμᾶς ἀκροατῶν ἀκῆσαι. Τούτῳ γὰρ μὴν εἰ-
πῶν, ἰκανῶς ἂν ἴσως ὑμῖν ἐνδείξάμεν, ὅτι πᾶσαν ὁμῆ τὴν, ἀφ' ἧς γεγό-
νασιν ἄνθρωποι, τὰ λόγων τις συλλαβῶν καὶ εἰς ἐν ἀθροίσασιν εὐδοκίμῳ
ἔδεν πολλοσῶ μέρει τ' ἀγαθῶν ἐκείνων εὐρησῆαι περισσῶ μὲν, ἀλλὰ πλείον
ἔν ἐκείνοις ἐλαχίστα τὰ σύμπαντα τ' τῆδε καλῶν καὶ τὴν ἀξία ἀφρο-
κότα, ἢ καθ' ὅσον σκία καὶ ὄσῳ τ' ἀληθῶν διδοί, εἴπετα. μάλλον δὲ, ἐν
οἰκειτέρῳ χρεῖσῳμα παροδείγματι, ὅσῳ ψυχῆ τῆς πᾶσι τιμιατέρῳ σώ-
ματι, τούτῳ καὶ τ' βίαν ἐκατέρων ἐστὶ τὸ διάφορον. εἰς δὲ τῆτον ἀγασ-
μὲν ἱεροὶ λόγοι, δι' ἀπορρήτων ἡμᾶς ἐκπαιδεύοντες. ἕως γὰρ μὴν ὑπὸ τῆς
ἡλικίας ἐπακῆν ἔκ βάθους τῆς διανοίας αὐτῶν ἔχ ὁῖόν τε, ἐν ἑτέροις ἔ-
πάντη διεσκήκοσι, ὡσπερ ἐν σκιάσι τισὶ καὶ κατόπτοις τὰ τῆς ψυχῆς ὁμ-
ματι πῶς προγυμναζόμεθα, ὅσῳ ἐν τῆς τακτικῆς τὰς μελέτας ποιημέ-
τας μιμῆσθαι ὅσῳ ἐν χειρονομίαις καὶ ὁρχήσῃσι τὴν ἐμπειρίαν κλησά-
μῃσι, ἵπτι τ' ἀγῶνων ἔκ τῆς παιδείας διδολεύσῃ κέρδεις. καὶ ἡμῖν δὲ
ἐν ἀγῶνα προκείσθαι πάντων ἀγῶνων μέγιστον νομίζῃν χρεῖον. ὡσπερ
ἔκ πάντων ποιητέον ἡμῖν καὶ πανητέον εἰς διύαμιν. ἵπτι τὴν τῆτον παρασκευὴν,
ἔκ ποιητέας καὶ λογοποιίας καὶ ῥήτορι, ἔκ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμιλητέον, ὅσῳ
ἂν μέλλῃ πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς ἵπτιμέλειαν ἀφέλειά τις ἔσται. ὡσπερ ἔν
οἱ δευσοποιοὶ παρασκευάσαντες πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν, ὅ, τι ποτ' ἂν ἢ τὸ
δεξόμενον τὴν βαφῆν, ἔτω τὸ ἀνθ' ἐπάγασθαι τὸ ἀλγερόν, ἂν τέ τι ἑτε-
ρον ἢ τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ἡμεῖς τρούπον, ἢ μέλλοι ἀνέκωλυτ' ἡμῖν ἢ
καλῆ

ὅλη παρ' ἐκείνοις δυσασιάζει πρὸς ἀδελφόν, καὶ γονεὺς πρὸς παῖδας, καὶ τέ-
τοις αὐτοῖς πρὸς τοῦ τεκόντος πόλεμος ἐστὶν ἀκήρυκτος. Μοιχείας δὲ θεῶν
καὶ ἔρωτας ἔμιξεις ἀναφαιδόν, ἔταύτας γε μάλιστ' ἔκρυφαίε πάντων
ἔταύτα Διὸς, ὡς αὐτοὶ λέγουσιν, ἅς καὶ πρὸς βοσκημάτων τις λέγων
ἐρυθρίασει, τοῖς Ἰππὶ σκηνῆς καταλείψωμεν. Ταῦτα δὲ λέγειν καὶ πε-
ρὶ συγγραφέων ἔχω, καὶ μάλιστ' ὅταν ψυχαγωγίας ἕνεκα τὴν ἀκρόβωτον
λογοποιῶσι. Ἐρητόρων δὲ τὴν πρὸς τὸ ψεύδεσθαι τέχνην ἔμιμησόμεθα.
ἔτι γὰρ ἐν δικαστηρίοις, ἔτι ἐν ταῖς ἄλλαις πράξεσιν Ἰππότηδαιον ὑμῖν τὸ
ψεύδεσθαι, τοῖς τὴν ὀρθὴν ὁδὸν ἔαληθῆ περιλομήσοις ἔβίαι, οἷς τὸ μὴ δι-
κάζεσθαι νόμῳ προσεταγμένον ἐστίν. ἀλλ' ἐκεῖνα αὐτῶν μάλλον ἀποδεξά-
μεθα, ἐν οἷς δρετὴν ἐπέθηκεν, ἢ πονηρίαν διέβαλον. ὡς γὰρ τῶν ἀνθρώπων
τοῖς μὲν ἀνθρώποις ἄχρι τῆς εὐσυνείας ἢ τῆς χροίας ἐστὶν ἡ ἀπόλαυσις,
ταῖς μελιτίαις δὲ ἄρα ἔμελι λαμβάνειν ἀπ' αὐτῶν ἔταύτα ἔτι δὲ
κάνταῶτα, τοῖς μὲν τὸ ἠδὺ ἔπιχαρι μόνον τὴν πείστων λόγων διώκασιν,
ἐστὶν ἡ ἀφέλειαν ἀπ' αὐτῶν εἰς τὴν ψυχὴν ἀποδέσθαι. καὶ πᾶσαν δὲ
ἐν τῇ μελιτίῳ τὴν εἰκόνα, τὴν λόγων ὑμῖν μεθεκτέον. ἐκεῖναί τε γὰρ ἔτι
ἅπανσι τοῖς ἀνθρώποις παραπλησίως ἐπιέρχονται, ἔτι μὲν, οἷς ἀν' Ἰππότη-
σιν, ὅλα φέρειν Ἰππότησιν, ἀλλ' ὅσον αὐτῶν Ἰππότηδαιον πρὸς τὴν ἐργα-
σίαν λαβῆσαι, τὸ λοιπὸν χαίρειν ἀφήκασι. ἡμεῖς τε, ἢν σωφρονώμεθα,
ὅσον οἰκείον ἡμῖν καὶ συγγενὲς τῇ ἀληθείᾳ παρ' αὐτῶν κομισάμενοι, ὑπερ-
βησόμεθα τὸ λειπόμενον, ἔκαθ' ἕπερ τῆς ῥοδωνίας, ἔτι αἰθερὸν δρεψάμενοι
ταῖς ἀκαίθαις ἐκκλίνομεθα ἔτι ἔτι τῶν πείστων λόγων, ὅσον χρήσι-
μον καρπωσάμενοι, τὸ βλαβερὸν φυλαξόμεθα. εὐθύς ἔτι ἐξ ἀρχῆς
Ἰππότησιν ἕκαστον τῶν μαθημάτων ἔστωαρμόζειν τῷ τέλει προσήκει, καὶ
τὴν Δωρικὴν παροιμίαν, τὸν λίθον πῶτι τὴν σπάρτον ἀγορίας. ἔτι ἐπειδήπερ
δὲ δρετῆς ἡμᾶς Ἰππότη τὸν βίον καθεῖναι δεῖ τὸν ἡμέτερον, εἰς ταύτην δὲ
πολλὰ μὲν ποιητῆς, πολλὰ δὲ συγγραφεῦσι, πολλῶν δὲ ἐπιπλείω φι-
λοσόφοις ἀνδράσιν ὑμνητῆς, τοῖς πείστοις τῶν λόγων μάλιστ' ἀποσεκτέον.
ἔτι μικρὸν γὰρ τὸ ὄφελος, οἰκειότητά τινα ἔστωαρμόζειν ταῖς τῶν νέων ψυχῆς
τῆς δρετῆς ἐγγυρέσθαι, ἐπειπερ ἀμετάστατα πέφυκεν εἶναι τὰ τῶν πείστων
μαθήματα, δὲ ἀπαλότῃ τῶν ψυχῶν, εἰς βάθος ἐνημοινομένη. ἢ
πίπτει ἄλλο διανοηθέντα τὸν Ἡσίοδον ἔταύτα βωμῶν ταῦτα ποιῆσαι τὰ ἔτι, ἢ
πάντες

πάντες ἀδυσιν; ἢ ἔτι προτρέπονται σὺ νέες ἐπ' ἀρετῆς; ὅτι τραχέα μὲν
πρῶτον, ἔπειτα δὲ δὴ σὺ βάλῃ, ἔπειτα δὲ σὺ συχνῶς ἔπειτα πόνος πλήρης ἢ πρὸς ἀρε-
τὴν φέρει καὶ ἀναίτης ὁδός. διόπερ ἔπειτα πῶτος ἔπειτα προσβῆναι αὐτῇ δια-
τὸ ὄρδιον, ἔπειτα προσβῆναι ῥαδίως ἔπειτα τὸ ἄκρον ἐλθεῖν αὐτῇ ἢ γυρομύω
ὄραν ὑπάρχει, ὡς μὲν λεία τε ἔπειτα καλή, ὡς ἢ ῥαδία τε καὶ εὐπρῶτος, καὶ
τῆς ἐτέρας ἡδύων τῆς ἔπειτα τὴν κακίαν ἀγύσης, ἢ ἀθρόω εἶναι λαβεῖν ἔπειτα
ἔπειτα σύνεγγυς, ὁ αὐτὸς ἔπειτα ποιητῆς ἔφησεν. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ ἔπειτα ἐπι-
περον, ἢ προτρέπων ἡμᾶς ἐπ' ἀρετῆς, καὶ προκαλέμεθα ἔπειτα ἀπαντας ἀγα-
θὸς εἶναι, ταῦτα διελεῖν, ἔπειτα ὡς μὴ καταμαλακιοθέντας πρὸς σὺ πόν-
ους προαποσῆναι ἔπειτα τέλος. καὶ μὴν τοι, καὶ εἴ τις ἔπειτα εἰκότως τῆς τῆς
ἀρετῆς ὑμνησεν, εἰς ταυτὸν ἡμῖν φέροντας σὺ λόγους ἀποδεχόμεθα.
ὡς δὲ ἐγὼ πινῶ ἢ καὶ δεινῶς καταμαθεῖν ἀνδρὸς ποιητῆς διάνοιαν· πᾶσι
μὲν ἢ ποιήσεις τὰ Ὀμήρω ἀρετῆς εἶναι ἔπειτα, ἔπειτα πάντα αὐτῶ πρὸς τῆς
το φέρει, ὅ, πὴ μὴ πάρεργον ἔχει ἢ κίσει ἢ, ἐν οἷς τὸ σρατηγὸν τὸ κεφαλῆ-
των πεποίηκε γυμνὸν ἔπειτα ναυαγίᾳ περισωθέντα, πρῶτον μὲν αἰδέσθαι
τὴν βασιλίδα φανέντα μόνον. τοσούτῃ δὲ αἰχμύην ὀφλήσαι, γυμνὸν
ὀφθέντα μόνον, ἐπειδὴ ἔπειτα αὐτὸν ἀρετῆς ἀντιματίων κεκοσμημένον ἐποίη-
σι. ἔπειτα μὲν τοι ἔπειτα τοῖς λοιποῖς φαίμαξι τοσούτῃ ἀξιὸν νομιόθηναι, ὡς
ἀφέντας τὴν τρυφήν, ἢ σωέζων, ἐκείνον ἀποβλέπειν ἔπειτα ζῆλὸν ἀπαλαίαι.
ἔπειτα μηδένα φαμάκων ἐν τῶ τότε εἶναι ἀλλό τι ἀν' εὐξασθαι μᾶλλον, ἢ ὀ-
δυοσέα γυρόσθαι, ἔπειτα ταῦτα ἔπειτα ναυαγίᾳ περισωθέντα. ἐν τῆς γὰρ ἔλεγχον ὅτι
ποιητῆς τῆς διαβοίας ἐξηγητῆς, μονοεχὶ βοῶντα λέγειν τὸ Ὀμηρον, ὅτι
ἀρετῆς ὑμῖν ἔπειτα μελητέον, ὡς ἀνθρώποι, ἢ καὶ ναυηγῆσαντι σωεκνήχεται,
καὶ ἔπειτα τῆς χέρσας γυρόμενον γυμνὸν τιμώτερον ἀποδείξει τὸ εὐδαιμόνων
φαμάκων. ἔπειτα γὰρ ἔπειτα ἔχει. τὰ μὲν ἄλλα τὸ κλημάτων, ἔπειτα μᾶλλον τὸ ἐχόν-
των, ἢ ἔπειτα ἔπειτα τὸ ἔπειτα τυχόντων εἶναι, ὡς περ ἐν παιδιᾷ κύβων τῆςδε κα-
κίσει μελαβαλλόμενα. μόνη ἢ κλημάτων ἢ ἀρετῆς ἀναφαίρεται, ἔπειτα ζῶντι
ἔπειτα τελευτήσαντι παραμύθια. ὅθεν δὴ ἔπειτα Σόλων μοι δοκεῖ πρὸς σὺ εὐ-
πίρως εἶπεν,

ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς ἔπειτα διαμεψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸ πλῆθον. ἐπεὶ τὸ μὲν ἔπειτα ἐμπέδον αἰεὶ.
χρήματα δὲ ἀνθρώπων ἀλλοτὶ ἄλλῃ ἔχει.

B 3

Παρα-

Παραπλήσια ἢ τέτις καὶ τὰ Θεογνίδῳ, ἐν οἷς φησι τὸ θεόν, ὃν πινὰ δὴ
καὶ φησι, πῶς ἀνθρώποις τὸ πάλαιτον ἴππῳ ῥέπειν ἄλλοτε ἄλλως, ἄλλοτε
μὲν πλαστῆν, ἄλλοτε δὲ μηδὲν ἔχειν. καὶ μὴν ἔοχῃ πρὸ σοφιστῶν τῶν
ἐαυτῶν συγγραμμάτων, ἀδελφὰ τέτις εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν ἐφιλοσό-
φουσι, ὡς δὴ καὶ αὐτὰ τὴν διαίσιαν προσκτεῖον, ἢ γὰρ ἀπόβλητῶν ὁ ἀ-
νήρ. ἔχει ἢ ἔτω πῶς ὁ λόγῳ αὐτῶ, ὅσα ἐγὼ ἔανδρὸς τῆς διαίσιας
μέμνημαι, ἐπεὶ τά γε ῥήματα οὐκ ἴππῳ αἰμα, πλὴν γὰρ δὴ ὅτι ἀπὸ πῶς
ἔτως ἔρηκεν ἀνευ μέτρων, ὅτι νέω ὄντι τὰ Ἡρακλεῖ κομιδῆ, καὶ χε-
δὸν πῶσιν ἀγαντι τὴν ἡλικίαν, ἣν καὶ ὑμεῖς νῦν, βαλεουμῶν ποτὲραν
τράπηται τὸ ὄδων, τὴν δὲ τὸ πόνων ἀγχαῖαν πρὸς δρετὴν ἢ τὴν ῥάσιον,
προσλθεῖν δὲ οὐ γυναικάς, ταῦτες ἔειναι δρετὴν ἔ κακίαν, εὐθύς μὲν
ἐν καὶ σιωπῶσας ἐμφαίνειν ἀπὸ τῶν ἀχίματῳ τὸ διάφορον, εἶναι γὰρ τὴν
μὲν ὑπὸ κομωπικῆς διεσκευασμένην εἰς κάλλῳ ἔ ὑπὸ τρυφῆς
διάρρειν, ἔ πάντα ἐσμὸν ἡδονῆς ἐξηρημένην ἀγαν, ταῦτες τε ἐν δεικνύ-
ναι, ἔ ἐπὶ πλείω τέτων ὑπὸ χινυμένην, ἔλκειν ἴππῳ χερσῶν τὸ Ἡρακλεῖα
πρὸς ἑαυτὴν. τὴν δὲ ἐπέραν, καποκλικέναι, καὶ αὐχμεῖν, ἔ σῶντινοι βλέ-
πων, ἔ λέγειν πιαῦτα ἔπερα, ὑπὸ χινυῖαδ καὶ ὄδων ἀνεμῶν ἔ ὄδὲ ἡδῶ,
ἀλλ' ἰδρῶτας μυρίας, καὶ πίνες καὶ κινδύως, ἀπὸ πῶσας ἢ πῆρατε ἔ
θαλάσσης, ἄθλον ἢ τέτων εἶναι, θεόν γνέαδ, ὡς ὁ ἐκείνῳ λόγῳ, ἢ
πρὸ δὴ ἔ τελευταῖα τὸ Ἡρακλεῖα ζωέπεαδ, ἔ χεδὸν ἀπαντες, ὡν
δὴ ἔ λόγῳ τίς ἐστιν ἴππῳ σοφία, ἢ μικρὸν ἢ μείζον, εἰς διώαμιν ἐκα-
στῳ, ἐν τοῖς ἑαυτῶν συγγραμμάσιν δρετῆς ἔπωαινον διεξήλθον, οἷς πειστὸν
καὶ πρῶτον ἴππῳ ἔ εἰς δεικνύναι οὐ λόγους, ὡς ὄρα τὴν ἀχρὶ ῥημάτων τοῖς
ἄλλοις φιλοσοφίαν ἔργω βεβαιῶν, οἷῳ πῆπυται. τοῖδε, σκιαὶ αἰὸς ἔσι,
καὶ μοι δοκεῖ τὰ τοῖσιν παραπλήσιον εἶναι, ὡσπερ αὐτὸ ζωγράφου ζω-
μασόντι, οἷον κάλλῳ ἀνθρώπου μιμησαμένη, ὁ ἢ αὐτὸς εἶη τοῖσιν
ἴππῳ τῆς ἀληθείας, οἷον ἴππῳ τὸ πινάκων ἐκείνῳ ἔδειξεν, ἐπεὶ τὰ λαμ-
πρῶς μὲν ἐπαινήσασιν τὴν δρετὴν εἰς τὸ μέσον, ἔ μακρῶς ὑπὲρ αὐτῆς ἀπο-
ταίνειν λόγους, ἰδίῳ ἢ τὸ ἡδῶ πρὸ τῆς σωφροσύνης, ἔ τὸ πλεόν ἔχειν πρὸ
ἔ δικαίῳ τιμῶν, εἰκέναι φαίλου αὐτῶν ἔγωνα τοῖς ἴππῳ σκητῆς ὑποκρινο-
μένοις τὰ δράματα, οἷως βασιλεῖς ἔ διώασι πολλάκις εἰσέρχονται,
ἔτε βασιλεῖς ὄντες ἔ ὄδὲ διώασι, ἔ ὄδὲ μὲν ἔ τυχὸν ἐλεύθεροι τὸ
πρῶτον, ἔτα μασικός μὲν οὐκ ἂν ἐκῶν δέξαστο ἀνάρμοστον αὐτῶ
τὴν

τὴν λύραν εἶναι, καὶ κορυφαῖα, μὴ ὅτι μάλιστα σιμάδοντα τὸ χορδὸν
ἔχειν· αὐτὸς δὲ τις ἕκαστος διακυσιάσει πρὸς ἑαυτὸν, καὶ ἔτι τις
λόγοις ὁμολογῶντα τὸν βίον περὶ ζήτησιν, ἀλλ' ἢ γνώτῃα μὲν ὁμώμοικεν,
ἢ δὲ φρῆν ἀνώμοτον κατ' Εὐριπίδην ἐρεῖ; καὶ τὸ δοκεῖν ἀγαθὸς πρὸ
ἑῶν εἶναι διώζεται; ἀλλ' ἔτις ἐστὶν ὁ ἕσχατος τῆς ἀδικίας ὄρεσθαι, εἴ τι
δὲ Πλάτωνι πείθεσθαι, τὸ δοκεῖν δίκαιον εἶναι μὴ ὄντα. Τὰς μὲν
ἐν τῷ λόγῳ, οἷα τὰς τῶν καλῶν ἔχουσιν ὑποθήκας, ἔτις ἀποδεχόμεθα.
ἐπιδήλῃ δὲ ἔσται πρᾶξις ἀποδοῦναι τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν, ἢ μνήμης ἀπο-
λαθῆναι πρὸς ἡμᾶς διασώζονται, ἢ ποιητῶν, ἢ συγγραφέων φυλαττό-
μεθα λόγοις, μηδὲ τῆς ἐνθευθεν ὠφελείας ἀπολειπόμεθα. οἷον,
ἐλοιδορεῖ τὸν Περικλέα τὸν ἐξ ἀγορᾶς τις ἀνθρώπων, ὁ δὲ ἔπειθε,
καὶ εἰς πᾶσαν διήρκησεν ἡμέραν, ὁ μὲν ἀφαιδῶς πλύνων αὐτὸν οἷον
δεσιν, ὁ δὲ ἔμελῶν αὐτῶν εἶτα, ἐσπέρας ἤδη ἔσπετος ἀπικλαττόμε-
νον μόλις, ὑπὸ φῶτι παρέπεμψε Περικλῆς, ὅπως αὐτῶν μὴ δια-
φθαρεῖν τὸ πρὸς φιλοσοφίαν γυμνάσιον. Πάλιν τις Εὐκλείδῃ τὰ Με-
γαρόθεν παροξυνθεὶς θάνατον ἠπαίλησεν ἔπιώμοσεν, ὁ δὲ ἀντάμο-
σεν, ἢ μὴν ἰλεώσατο αὐτὸν, καὶ παύσεν χαλεπῶς πρὸς αὐτὸν ἔχοντα. Πόσῃ
ἄξιον, τὸ τριετῶν παραδειγμάτων εἰσελθεῖν τὴν μνήμην, ἀνδρῶς ὑπὸ
ὄργῃς ἤδη καπιχομδύς; τῆς τραγωδίας γὰρ ἔπειθετον ἀπλῶς λεγέσθαι
ἐπ' ἐχθρῶν θυμὸς ὀπλίζει χεῖρα· ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲ διαίτια
πρὸς θυμὸν τὸ παραπάνω εἶδεν μὴ ῥάδιον τῆς, ἀλλ' ὡς περὶ χαλινὸν αὐτῶν
τὸ λογισμὸν ἐμβάλλοντας, μὴ εἶναι ἐκφέρεσθαι περαιτέρω. ἐπανάγωμεν
δὲ τὸν λόγον αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἀποδοῦναι πρᾶξεων παραδείγματα. ἐτυπῆ
τις τὸν Σωφρονίσκου Σωκράτῃ, εἰς αὐτὸ τὸ πρόσωπον ἐμπεσὼν ἀφαιδῶς· ὁ
δὲ ἔσπετος αὐτῆρεν, ἀλλὰ παρείχετο παροινῆναι τῆς ὄργῃς ἐμφορεῖσθαι,
ὡς ἐξοιδεῖν ἤδη ἔσπετος ὑπερλόν αὐτῶν τὸ πρόσωπον ὑπὸ τῶν πτηγῶν εἶναι. ὡς
δὲ ἐν ἐπαύσει τύπῃ, ἄλλο μὲν ἔσπετος ὁ σωκρατῆς ποιῆσαι, ὅτι πρᾶ-
ψαι δὲ τὰ μετώπῳ λέγεται, ὡς περὶ ἀνδριάντι τὸν Δημιουργόν, ὁ δὲ εἶνα
ἐπίει, ἔσπετος ἀμυνέσθαι. Ταῦτα σχεδὸν εἰς τὸ αὐτὸν τοῖς ἡμετέροις φέ-
ροντα, πολλὰ ἄξιον εἶναι μιμήσασθαι οὐκ ἐπιεικῆτος φημί. Τὰ μὲν γὰρ ἔσπετος
Σωκράτους ἀδελφὸν ἐκείνῳ τὰ παραγγέλματα, ὅτι τὰ τύπῃ καὶ τῆς
σιαγόντος ἔσπετος ἐτέραν παρέχειν προσήκει· πᾶσιν δὲ ἀπαμυνέσθαι.
Τὸ δὲ

Τὸ δὲ Περικλέους, ἢ τὸ Εὐκλείδου, τὰ δὲ Διάκοντος ἐπιμύθειον, ἔπειτα
αὐτῶν τῆς ὀργῆς ἀνέχεσθαι. ἔπειτα, τοῖς ἐχθροῖς εὐχεσθαι τὰς ἀγαθὰ, ἀλλὰ
μὴ ἐπαρᾶσθαι. ὡς ὅτε ἐν τούτοις περὶ Παιδεύσεως, οὐκ ἔτι ἀν' ἐκείνοις, ὡς ἀ-
διωάτοις, διαπισθῆσιν. οὐκ ἂν παρέλθοιμι τὸ δὲ Ἀλεξάνδρου, ὅς τις
θυγατέρας Δαρείου αἰχμαλώτους λαβὼν, θαυμαστὴν τι, οἷον τὸ κάλ-
λῃ, παρέχειν μαρτυρημάτων, εἰδὲ προσιδεῖν ἠξίωσεν, οὐκ ἄρῃον εἶ-
ναι κείνων, οὐκ ἄνδρας ἐλόντα, γυναικῶν ἠπληθύνειν. Τὰ δὲ εἰς
ταῦτ' ἐκείνω φέρει, ὅτι ὁ ἐμβλέψας πρὸς ἠδονὴν γυναικί, καὶ μὴ
τὰ ἔργα πῶς μοιχείαν ἴππιλέσῃ, ἀλλὰ τῶς τὴν ἴππιθυμίαν τῆ
ψυχῆ παραδέξασθαι, οὐκ ἀφίεται δὲ ἐγκλήματι. Τὸ δὲ Κλεονί-
δου Πυθαγόρου γνωρίμων ἐνός, χαλεπὸν πιστεύουσι ἀπὸ ταυτομάτου συμβῆναι
τοῖς ἡμετέροις, ἀλλ' ἐχὶ μιμησάμενοις ἀπαρῆ. Τί δ' ἦν, ὃ ἐπίησεν ἐκεί-
νῃ; ἐξόν δὲ ὄρκου τριῶν παλάντων ζημίαν ἀποφυγεῖν, ὃ δὲ ἀπέπεσε
μᾶλλον, ἢ ὡμοσε, ἔπειτα εὐορκεῖν μέλλον, ἀκέραια, ἐμοὶ δοκεῖν, δὲ προσ-
πάγματος. τὸ ὄρκον ἡμῖν ἀπαγορεύοντι. ἀλλ' ὅπως ἐξαρχῆς ἔλεγον,
πέλιον εἰς ταῦτ' ἐπαίωμι, ἢ πάντα ἐξῆς παραδεκτὸν ἡμῖν, ἀλλ' ὅσα
χρήσιμα. ἔπειτα αἰχρὸν τὸ μὴ σιτίων τὰ βλαβερά διαθείσθαι, τὸ δὲ μαθη-
μάτων, ἀ τὴν ψυχὴν ἡμῶν τρέφει, μηδένα λόγον ἔχειν, ἀλλ' ὡς περ
χειμάρρην παρασύροντας ἅπαν τὸ προσυχὸν ἐμβάλλεσθαι, καὶ τίτινα
ἔχει λόγον, κερνήτην μὲν οὐκ εἰκὴ τοῖς πνεύμασιν ἐφίεσθαι, ἀλλὰ πρὸς
ὄρκου εὐθυῶν τὸ σκάφῃ. ἔπειτα πρὸς σκοπὸν βάλλειν, καὶ μὴ δὲ
χαλκευτικὸν τινα ἢ τεκτονικὸν ὄντα δὲ καὶ τὴν τέχνην ἐφίεσθαι τέλεις. ἡ-
μᾶς δὲ τὸ πύτων δημοργῶν ἀπολείπεισθαι, πρὸς τὸ σωροῦν δύ-
νασθαι τὰ ἡμέτερα; ἢ γὰρ δὲ τὸ μὴ χειρωνακτῶν εἶναι πέρασ τῆς ἐργασίας,
δὲ ἢ ἀνθρώπινος βίος σκοπὸς οὐκ εἶναι, πρὸς ὃν ἀφορῶντα πάντα ποιεῖν καὶ λέγειν
χρὴ τὸν γὰρ μὴ τοῖς ἀλόγοις προσεοικέναι μέλλοντα. ἢ ἔτι οὐκ εἴημι ἀ-
τεχνῶς, καὶ τὸ πλοίων τὰ ἀνεργάματα, εἰδένος ἡμῖν ἢ ἴππι τῆς ψυχῆς
οἰάκων καθεζομένων, εἰκὴ καὶ τὸ βίον ἀνω καὶ κάτω περιφερόμενοι; ἀλλ'
ὡς περ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀγῶσιν, εἰ δὲ βάλει, τῆς μεσσηκῆς, ἐκείνων εἰσὶ
τὸ ἀγῶνων αἰ μελέτη, ὡς περ οἱ σέφανοι. ἔπειτα γὰρ πύλην ἀσκῶν ἢ
παγκράτιον, εἴτα κινεῖται ἢ αὐλεῖν μελετᾷ. ἔπειτα ὁ Πολυδάμας γὰρ
ἐκείνῃ πρὸ δ' ἀγῶν. δὲ Ὀλυμπιασὶ τὰ ἄρματα ἴσην τρέχοντα, καὶ
δὲ

Διὰ τῶν τῆν ἰσχύϊν ἐκράτῳε. καὶ ὅτι Μίλων ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς
 ἀσπίδος οὐκ ἐξωθεῖτο, ἀλλ' ἀντείχεν ὡς ἄμφοτερον ἔχῃ ἤτιον, ἢ οἱ ἀνδρι-
 άντες, οἱ τῶ μολύβδῳ σιδερεδέρμοι. καὶ ἀπαξ ἀπλῶς αἰ μελέτη αὐτοῖς
 παρασκευαῖ τ' ἀθλῶν ἦσαν. εἰ δὲ τὰ Μαρσύου ἢ τὰ Ολύμπου τ' Φρυγῶν
 περιεργάζοντο κρέματα, καταλιπόντες τὴν κόνιν καὶ τὰ γυμνάσια, τα-
 χύ γ' ἂν σεφάων ἢ δόξης εὐτυχον, ἢ διέφυγον τὸ μὴ καταγάλασαι εἰ-
 ναι καὶ τὸ σῶμα. ἀλλ' ἔμψυχοι ἔσθ' ὁ Τιμόθεος τὴν μελωδίαν ἀφεί-
 εν τῆς παλαιῆρας διήγη. ἔ γ' ἂν πῶτον ὑπῆρξεν αὐτῷ διενεγκεῖν
 ἀπάντων τῆ μουσικῆ, ὡς πῶτον περιῆν τῆς τέχνης, ὥστε ἔ θυμὸν ἐγεί-
 ρειν διὰ τῆς σωτῆρος ἔ αὐστηρῆς ἀρμονίας, καὶ μὲν τοῖς χαλαρῶν ἔ μα-
 λάθειν πάλιν διὰ τῆς αἰετῆρας, ὅποτε βέλοιο. ταύτη τοῖς καὶ Αλεξάν-
 δρῳ ποτὲ τὸ Φρύγιον ἐπαυλήσαντα ἐξανασησῆ αὐτ' ἵπτι τὰ ὄπλα λέ-
 γεται μεταξὺ δειπνῆντα, καὶ ἐπαναγαγεῖν πάλιν πρὸς αὐτὸν συμπότας, τὴν
 ἀρμονίαν χαλάσαντα. Τούτων ἰσχύϊν ἐν τε μουσικῆ καὶ τοῖς γυμνασίοις
 ἀγῶσι, πρὸς τὴν ἔ τέλος κτήσιν ἢ μελέτη παρέχεται. ἐπεὶ ἢ σεφάων
 καὶ ἀθλητῶν ἐμνήσθη, ἐκείνοι μὲν παύοντες ἵπτι μυρίοις, καὶ πολλαχά-
 ρην τὴν ῥώμην ἐαυτοῖς σωμαζήσονται, πολλὰ μὲν γυμναστικοῖς ἐνυδρῶ-
 σαντες πόνοις, πολλὰς ἢ πλεονῶς ἐκ παιδοτρέβας λαβόντες, διαίτην ἢ
 ἔ τὴν ἡδίστην, ἀλλὰ τὴν παρὰ τ' γυμνασίων αἰετῆμοι, καὶ τὰλλα. ἵνα
 μὴ διατρέβω λέγων, ἔτω διάγοντες, ὡς τ' πρὸ τῆς ἀγωνίας βίον μελέ-
 τῆν εἶναι τῆς ἀγωνίας, τῆν καὶ ἀποδύοντα πρὸς τὸ σῆδιον, καὶ πάντα
 πονῶσι καὶ κινδυνεύουσιν, ὥστε κῆτις λαβεῖν σεφάον, ἢ σελίνου, ἢ ἄλλου
 τινὸς τ' ποῖτων, ἔ νικῶντες αἰ ἀρξήσονται παρὰ ἔ κήρυκα. ἡμῖν δὲ,
 οἷς ἄθλα ἔ βίβ προέκειται ἔτω θαυμαστὰ πλεῖστα τε καὶ μεγέθει, ὡς ἀ-
 δυνάτα εἶναι ῥηθῆναι λόγῳ, ἐπ' ἀμφω κατέυδασι ἔ καὶ πολλὴν δια-
 τωμῶν ἀδειαν, τῆ ἑτέρου λαβεῖν τ' χειρῶν ὑπάρξει; πολλὰ μὲν τ' ἂν
 ἀξίον ἢ ἢ ῥαθυμία τῶ βίῳ, ἔ ὅτι Σαρδανάπαλτος τὰ πρῶτα πάντων
 εἰς εὐδαιμονίαν ἐφέρειτο, ἢ ἔ ὁ Μαρσίτης, εἰ βέλει, ὃν ἔτ' ἀροτῆρα ἔτε
 σκαπῆρα, ἔτε ἄλλο πῆ τ' καὶ τὸν βίον ἵπτι δειῶν εἶναι Ὀμηρος ἔφησεν.
 εἰ δὲ Ὀμήρου ταῦτα, ἀλλὰ μὴ ἀληθῆς μάλλον ὁ ἔ Πιπτακῆς λόγος, ἔς
 χαλεπὸν ἔφησεν ἐσθλὸν ἐμμεναι. Διὰ πολλῶν γ' ὅτι τῶ ὄντι πόνων
 διεξελθῶσι μόλις ἂν τ' ἀγαθῶν ἐκείνων τυχεῖν ἡμῖν περιγύροιο, ὡν ἐν

C

τῆς ἀγῶ

τοῖς ἀνω λόγοις εἰδέν εἶναι παράδειγμα τῶν ἀνθρωπίνων ἐλέγχου. εἰ δὲ ἔν
ἐν βραχυμετέον ἡμῖν, εἰδέν τῆς ἐν βραχυῖ ῥασιώνης μεγάλας ἐλπίδας
ἀνταλλακτέον, εἴπερ μὴ μέλλοιμεν ὀνειδέειν ἔξαι τῆς τιμωρίας ὑφ᾽ ἑξαι
ἐπιπαρὰ τοῖς ἐνδεσθε, καὶ τοῖς ἔτῳ εἰ μικρὸν τῶγε νῦν ἔχοντι, ἀλλ᾽ ἐν
τοῖς, εἴτε ὑπὸ γῆν, εἴτε καὶ ὅπως δὴ εἴ παντὸς ὄντα τυγχάνει, δικαιοσύνης.
ὡς τὰ μὲν ἀκασίως εἴτε παροήκοντα ἀμαρτῶντι, καὶ συγγνώμη τις ἴσως
παρὰ θεῶν χύεται. τὰ δὲ ἐξεπίτηδες τὰ χείρω παρολομῶν εἰδεμῶν
παρὰ τῆς, τὸ μὴ εἰς πολλαπλασίω τὴν κόλασιν ὑποσχεῖν. Τί εἰ ποῖω-
μεν, φαίη τίς ἀν; τί ἄλλοτε, ἢ τῆς ψυχῆς ἰσχυρῆσαν ἔχειν πᾶσαν ἀπο-
λήν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀγνοίας; εἰ δὲ ἐν τῷ σώματι δευτέρον, ὅ, τι μὴ πᾶ-
σα ἀνάγκη, ἀλλὰ τῆ ψυχῆ τὰ βέλτερα πορίζον, ὡς περ ἐκ δεσμω-
τηρίας τῆς πρὸς τὰ εἴ σώματα παρὰ κριτικῆς αὐτῆν διὰ φιλοσοφίας
λύσεως. ἀμα ἢ καὶ τὸ σῶμα τῶν παθῶν κρείττον ἀπεργαζομένης, γαστρί-
μῶν τε ἀναγκασίως ὑπερηρέτων, εἰς τὰ ἡδίστα, ὡς ὅτε τραπεζοποιίας
πινὰς εἰ μαγείρας περινοῦντες, καὶ πᾶσαν διερευνώμενοι γῆν τε καὶ γά-
λασαν, οἷον τινε χαλεπῶ δεσπότη φόρος ἀπαύγοντες, ἐλεεινοὶ τῆς ἀ-
σχολίας, τῶ ἐν ἄδῃ κολαζομένων εἰδέν πᾶσιν ἀνεκτότερον, ἀτεχ-
νῶς εἰς πῶρ ζοῦντες, εἰ κοσκίνω φέροντες ὑδῶρ, εἰ εἰς τετραμῶνον ἀν-
τλῶντες πῆγον, εἰδέν πέρας τῶν πόνων ἔχοντες. καρὰς ἢ καὶ ἀμπεχόνας
εἴτω τῶ ἀναγκασίως περιεργάζεσθαι, ἢ δυσχερέτων ἐστὶ, καὶ τῶ Διογῶντος λό-
γον, ἢ ἀδικεῖν. ὡς καλλωπιστὴν εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι, ὁμοίως αἰσχρὸν
ἡγεῖσθαι φημί εἶναι ὅσῳ τοῖς τῶ, ὡς τὸ ἐταρτεῖν ἢ ἀλλοτριῶν γάμοις ἰσχυ-
βυλεύειν. Τί γὰρ ἀν διαφέρει τῶγε νῦν ἔχοντι, ζυσίδα ἀναβεβλήσθαι,
ἢ τῶ φαύλων ἰμάτιον φέρειν, ἕως μηδὲν ἐνδεῖν εἴ πρὸς χειμῶνά τε
εἶναι εἰ γάλαπτα ἀλεξητήριον. καὶ τῶ ἄλλα δὴ τῶ αὐτῶ τρόπῳ μὴ περιττό-
τερον τῆς χρείας κατασκευάσθαι, μηδὲ πειπέφν τὸ σῶμα πλεόν, ἢ ὡς ἀ-
μεινον τῆ ψυχῆ. εἰ καὶ ἡττον γὰρ ὀνειδέειν ἀνδρὶ τῶγε ἀληθῶς τῆς παροση-
ρίας πᾶντις ἀξίω, καλλωπιστὴν εἰ φιλοσώματον εἶναι, ἢ πρὸς ἄλλο τι τῶ
παθῶν ἀγχιῶς διακείσθαι. Τὸ γὰρ τῶ πᾶσιν ἀποδὴν εἰσφέρεισθαι, ὅπως ὡς
κάλλιστα αὐτῶ τὸ σῶμα ἔξοι, εἰ διαγνώσκοντες ἐστὶν ἑαυτὸν, εἰδέν σωπιέν-
τα εἰ σοφῶ παραγγέλματα, ὅτι εἰ τὸ ὀρώμενον ἐστὶν ὁ ἀνθρωπῶν, ἀλλ-
λά τινε δὲ πειπέτερας σοφίας, δι᾽ ἧς ἕκαστος ἡμῶν, ὅς τις ποτε ἐστὶν,
ἑαυτῶ

ἑαυτὸν Ἰππυρίωσεται. τὸ δὲ μὴ καθηραμύροις τὸν ἀδυνατώτερον, ἢ
λημῶντι πρὸς τὸ ἥλιον ἀναβλέψαι. κάθαρσις δὲ ψυχῆς, ὡς ἀθρώως πε
εἶπεν Ἐὐμὴν ἰκαίως, τὰς Διὰ τὴν αἰσθησέων ἡδονὰς ἀπμάζειν. μὴ
ὀφθαλμοὺς ἐστὶν τῆς αἰσθησέων τὸν Ἰππυρίωσεται, ἢ σωμα-
τικῶν ἡδονῆς κέντρον ἐναφίεντων. μὴ Διὰ τὸν ὄτων διεφθαρμένην
μελωδίαν τὴν ψυχῶν καταχῆν. ἀνελευθερίας γὰρ δὴ καὶ ταπνότητι
ἐκτρονα πάθη, ἢ τὸν τριετρεθε τῆς μουσικῆς εἶδος ἐγγίνεαζ πέφυκεν. ἀλ-
λά τὴν ἐτέραν μεταδιωκτέον ἡμῖν, τὴν ἀμείνω τε καὶ εἰς ἀμεινον φέρου-
σαν, ἢ Ἐ Δαβιδὸν χρώματι ὁ ποιητὴς τὴν ἱερῶν ἀσμάτων, ἢ τῆς μαυί-
ας, ὡς φασί, τὸν βασιλέα καθίση. λέγουσι δὲ καὶ Πυθαγόρου κωμαστικῆς
πειτυχόντα μεθύσει, κελεύει τὴν ἀνλητὴν τὴν κώμην καταρχόντα, με-
ταβαλόντα τὴν ἀρμονίαν, ἐπαυλήσεται σφίσι τὸ Δώριον. Τὴς δὲ ἔτως ἀ-
ναφρονήσεται ἢ μελέης, ὡς οὐ σφαιρῆς ῥίψαστας, αἰχθυνομύους
ἐπανελθεῖν. ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι καὶ ἐκβακχέουσι. Το-
σούτων ἐστὶ τὸ διάφορον ὑγιῆς ἢ μοχθηρῆς μελωδίας ἀναπληροῦσθαι.
ὡς τῆς νῦν δὴ κρατῆσθαι ταύτης ἢ τὸν ὑμῖν μελεκτέον, ἢ ὀπιουσῶν τὴν
αἰχίτων. ἀτμῆς γε μὴν παντοδαπῆς ἡδονῆν ὀσφρήσει φέροντας τὰ ἀέ-
ρι καταμιγνύουσι, ἢ μύροις ἑαυτῆς ἀναχρῶνυαζ, ἢ ἀπαγορεύειν αἰ-
σχρώσθαι. Τὸ δ' ἂν τις εἶπει πρὸς τὸ μὴ χρῆσθαι τὰς ἐν τῇ ἀφῆ καὶ γύσει
διώκειν ἡδονὰς, ἢ ὅτι καταναγκάζουσιν αὐτὰς οὐ πρὸς τὴν ἑαυτὸν ἡδονῆν
ἐχολαγῆτας, ὡς περὶ τὰ θρέμματα πρὸς τὴν γαστέρα ἢ πρὸς αὐτὴν
σικενοεὐκῆτας ζῆν; ἐνὶ δὲ λόγῳ, παντὶς ὑπεροπλέον ἢ σῶματι, τῷ
μὴ ὡς ἐν βορβόρω τῆς ἡδονῆς αὐτῆς καταρρύχθαι μέλλονται, ἢ το-
σούτων ἀνδεκτέον αὐτῶν, ὅσον, φησὶ Πλάτων, ὑπερησῆσαι φιλοσοφία κλω-
μῆς, εἰκότα πρὸς λέγων τὰ Πάυλα, ὅς παραινῆ μὴδὲ μίαν χρῆσθαι ἢ
σῶματι πρὸνοιαν ἔχειν εἰς Ἰππυρίωσεται ἀφορμῆν. ἢ τί διαφέρουσιν
οἱ τῶν μὲν σῶματι, ὡς ἂν κάλλισται ἔχει, φροντίζουσι, τὴν δὲ
χρηστέον αὐτῷ ψυχὴν ὡς ἕδενος ἀξίαν πειροῦσι, πρὸς τὰ ὄρ-
γανα ἀσπασζόντων, τῆς δὲ δι' αὐτὴν ἐνεργῆσθαι τέχνης καταμε-
λέων; πᾶν μὲν ἔν τῆσαντίον κολλάζειν αὐτὸ καὶ κατέχειν, ὡς περὶ
θεοῖς τὰς ὄρμας, πρὸς τὴν, καὶ οὐκ ἀπ' αὐτῆς βορβόρας ἐγγυνομύους τῇ
ψυχῇ, οἰονεὶ μάστιγι, τὰ λογισμά καθικνεμύους κοιμίζειν, ἀλλὰ μὴ
πάντα

πάντα χαλινὸν ἡδονῆς ἀνέντας περιορᾶν τὸ νῦν, ὡς περ ἠϊόχοι ὑπὸ δυσ-
ηνίων ἵππων ὑβρεὶ φερομένων παρασυρόμενον ἄγεαζ. Ἐξ Πυθαγό-
ρα μεμνήσθαι, ὅς τ' ὀνομάτων πᾶσα καταμαθὼν γυμνασίοις τε ἔστισι
ἑαυτὸ εὖ μάλα κατασσερκῆντα, ἔτως, ἔφη, ἔπαύσει χαλεπώτερον σε-
αυτῷ κατασκευάζων τὸ δεσμοτήριον· διὸ δὴ καὶ Πλάτωνα φασὶ τὴν ἐκ
σώματι βλάβην προειδέμενον, τὸ νοσῶδες χωρεῖν τῆς Ἀθηναίων τὴν
ἀκαδημία καταλαβῆν ἐξεπίτηδες, ἵνα τὴν ἀγαν εὐπάθειαν ἔσω-
ματι, οἷον ἀμπέλαι, τὴν εἰς τὰ περιτὰ φορᾶν περικέποι. ἐγὼ δὲ καὶ
σφαλερὸν εἶναι τὴν ἐπ' ἄκρον εὐεξίαν ἰατρῶν ἡκιστα. ἔτε τίνων ἡ ἀ-
γαν αὐτῆ ἔσωματι Ἰππιμέλεια αὐτῷ τε λυσιτελῆς τῷ σώματι, καὶ
πρὸς τὴν ψυχὴν ἐμπόδιον ἐστίν. Τότε ὑποπεπληκέναι τέτρω ἔθερα-
πύειν, μακρὰ σαφῆς· ἀλλὰ μὴν, εἰ τέτρω ὑπερορᾶν μελετήσαι μὲν,
χολῆν γὰρ ἄλλο τι τ' ἀνθρώπων θαυμάσαι μὲν. Τί γὰρ ἐπιχρησόμεθα
πλῆττω τὰς ἀπὸ ἔσωματι ἡδονὰς ἀτιμάζοντες. ἐγὼ μὲν ἔχ' ὄρω,
πλήν ἢ μὴ καὶ ἔστω ἐν τοῖς μύθοις δράκοντας, ἡδονὴν πᾶσα φέροι θησαυροῖς
κατορυγυμνοῖς ἐπαχρυπνῆν. ὅρα μὴν ἐλευθερίως πρὸς τὰ τοιαῦτα
διακίεσθαι πεπαυμένον πλῆττω ἂν δέσῃ ταπεινὸν τι ἔστω ἔργον
ἢ λόγῳ ποτὲ προελέσθαι. Τὸ γὰρ τῆς χρείας περιττότερον, καὶ λυδίον ἢ
ψῆγμα, καὶ τ' μυρμηκῶν ἔργον τ' χρυσοφόρων, πλῆττω πλείον ἀτιμά-
σαι, ὅσῳ περ ἂν ἦτιον προελέσθαι, αὐτὴν δὲ δέσῃ τὴν χρείαν τοῖς τῆς
φύσεως ἀναγκαίοις, ἀλλ' ἔστω ἡδοναῖς ἐριεῖται. ὡς οἷον τ' ἀναγκαῖ-
ων ὄρων ἔξω γυμνοῖσι παραπλησίως τοῖς καὶ ἔστω παιῶν φερομένοις,
πρὸς ἔστω ἐπίσημον ἔχοντες ὑποβῆναι, ἔστω τῆς εἰς τὸ πρόσσω φορᾶς
ἴστω, ἀλλ' ὅσῳ περ ἂν πλείω προεπεριβάλλωται, ἔστω δέονται, ἢ ἔστω
πλείοντα, πρὸς τὴν τῆς Ἰππιμελίας ἐκωλήρωσιν, καὶ τ' ἔστω ἐξηκείδης Σά-
λωντα, ὅς φησι

Πλῆττω δὲ ἔστω τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται.

τῷ δὲ Θεόγνιδι πρὸς ταῦτα διδασκάλῳ χρησέον λέγοντι·

οὐκ ἔστω εἰς πλῆττω, ἔστω εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη

Ζῆν δὲ τ' ὀλίγων, μὴ δὲ ἔστω ἔχοντι κακόν.

Ἐγὼ δὲ καὶ Διογένης ἄρα μοι τὴν πάντων ὁμῶς τ' ἀνθρώπων ὑπεροψία,
ὅσῳ καὶ βασιλέως ἔστω μέγιστος ἑαυτὴν ἀπέφηνε πλῆττω πλείοντα, τῷ ἐλαττό-

νων

των, ἢ σκεῖν, καὶ τὸ βίον προσδῆσθαι. ἡμῖν δὲ ἄρα, εἰ μὴ τὰ Πυθίᾳ ἔ-
μισθ' προσείη τάλατα, ἔπλεθρα γῆς τόσα καὶ τόσα, καὶ βοσκημάτων
ἔσμοι πλείους, ἢ ἀριθμῆσαι, ἔδδεν ἐξαρκέσει, ἀλλ' οἴμα, προσήκει ἀ-
πάντα τε μὴ ποθεῖν τ' πλεόν, ἔπαρόν, μὴ, ἀλλὰ τ' κεκτηθῆσθαι, μᾶλλον
φρονεῖν, ἢ τὰ εἰδέναι ἑαυτὸν διατίθεσθαι. Τὸ γὰρ ἔστω Σωκράτης εὖ ἔχει, ὅς
μέγα φρονεῖν πλεονέχων ἀνδρὸς ἵπτι πῖς χεῖμασι, ἔπρότερον αὐτὸν
ἰαυμάσειν ἔφη, πρὶν ἂν ἔστω κεχεῖθαι τὰ πῖς ἵπτι, πρὸς ἴηται. ἢ
Φειδίας μὲν ἔστω Πολύκλειτος, εἰ τῶ χεῖμασι μέγα ἐφρόνων, καὶ τῶ ἐλέ-
φαστι, ὡν ὁ μὲν Ἡλείοις τ' Δία, ὁ δὲ τὴν Ἡραν Ἀργείοις ἐπιησῖτην, κα-
ταγλάσσω ἂν ἦσιν, ἀλλοτρίῳ πλεόντι καλλωπιζόμενοι, ἀφέντες τὴν
τέχνην, ὑφ' ἧς καὶ ὁ χεῖμασι ἡδύων καὶ τιμωτέρῳ ἀπεδείχθη. ἡμεῖς δὲ
τὴν ἀνθρωπείαν δρετὴν οὐκ ἐξαρκέειν καθ' ἑαυτὴν πρὸς κόσμον ὑπε-
λαμίσαντες, ἐλάττων ἀσχυρῆς ἄξια ποιῶν οἴμεθα; ἀλλὰ δὴ τὰ
πλεόντι μὲν ὑπεροψόμεθα, καὶ τὰς ἀλλὰ τ' ἀσχυρῆς ἡδύων ἀπμά-
σομεθα. κολακείας δὲ καὶ θαυμάσια διωξόμεθα, καὶ τῆς Ἀρχιλόγου ἀλώ-
πεκτῶν τὸ κερδαλέον καὶ ποικίλον ζηλώσομεθα; ἀλλὰ οὐκ ἔστι ὁ μᾶλλον
φεικτέον τῶ σωφρονεῖντι ἔπρὸς δόξαν ζῆν, καὶ τὰ πῖς πολλοῖς δοκῶντα
περισκοπεῖν, καὶ μὴ τ' ὀρθὸν λόγον ἡγεμόνα ποιῶντι ἔβίον. ὡς καὶ πᾶσιν
ἀνθρώποις ἀντιλέγειν, καὶ ἀδοξεῖν καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ ἔστω καλῆς δέξῃ, μη-
δὲν αἰρεῖσθαι τ' ὀρθῶς ἐγνωσμένων παρακινῶν. ἢ τὸν μὴ ἔστω ἔχουσα,
τί ἔστω Αἰγυπτίους σοφιστῶν φήσομεθα διπολεῖν, ὅς φυτόν ἐρίγνετο, καὶ θεοῖς
ὁπότε βέλοιοι, ἔστω πῦρ καὶ ὕδωρ ἔστω πάντα χεῖματα; εἴπερ δὴ αὐτὸς
νῦν μὲν τ' δίκαιον ἐπαινεῖται πρὸς τοῖς τῶ πῦρ, νῦν δὲ οὐ
ἐναντίως ἀφῆσθαι λόγους, ὅταν τὴν ἀδικίαν εὐδοκίμῶσαν ἀσχυρῆται, ὅπερ
δίκης ἐστὶ κολάκων, καὶ ὡς φασὶ τ' πολυπόδα τὴν χεῖμασι πρὸς τὴν ὑπε-
κειμένην γῆν. ἔστω αὐτὸς τὴν διαίσιαν πρὸς τὰς τ' σωάντων γνώμας
μεταβάλλειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸς καὶ πῖς ἡμετέροις λόγοις τελειότε-
ρον μαθησόμεθα. ὅσον ἢ σκιαγραφίαν τινὰ τῆς ἀρετῆς, τὴν νῦν εἶναι,
ἔστω τ' ἐξωθεν παιδευμάτων περιγραψόμεθα. τοῖς γὰρ ἐπιμελῶς ἐξ ἐκάστω
τὴν ὠφέλειαν ἀθροίζουσιν, ὡς τῶς μεγάλοις τ' ποταμῶν πολλὰ
προῖηται πεφύκασιν. Τὸ γὰρ καὶ σμικρὸν ἵπτι σμικρῶν κατατίθεσθαι, ἔ-
μᾶλλον εἰς ἀσχυρῆς προσθήκη, ἢ ἔστω εἰς ἡντιαν ἵπτισημην, ὀρθῶς

ἡγεῖσθ' ἔχειν τὰ ποιητῆ προσῆκεν. Ὁ μὲν ἔν βίᾳς τὰ ἡεῖ πρὸς Αἰγυπτίους
ἐπαίροντι ἔ πνηνομῶν τι ἂν ποιῶν αὐτὰ μάλιστ' κεχαρισμῶν
πράπτοι, ἐφόδιον, ἔφη, πρὸς γῆρας κλησάμεν. τὴν δὲ τὴν δὲ τὸ ἐφό-
διον λέγων, μικροῖς ὄροις αὐτὴν περιγράφων, ὅσπερ ἀνθρώπινω βίῳ τὴν
ἐπ' αὐτῆς ὠφέλειαν ὠρίζετο. ἐγὼ δὲ, καὶ τὸ Τιθωνὸς πρὸς γῆρας, καὶ τὸ
Ἀργανθονίᾳ λέγει, καὶ τὸ ἔ μακροβιωτάτ' παρ' ἡμῶν Μαθυσάλα, ὅς
χρῆσθαι ἔτη τριάκοντα δεόντων βιωῶν λέγεταί· καὶ συμπαντὰ τὸν, ἀφ' ἧ
γνώσεσιν ἄνθρωποι, χρόνον ἀναμετρεῖ, ὡς ἴπτι παιδῶν διανοίας γελά-
σμεθα, εἰς τὸν μακρὸν ὀπτοσκοπῶν καὶ ἀγῆρω αἰῶνα, ἔ πέραις ἔδέν ἐστὶ τῆ
ἴπτιναι λαθεῖν, ἔ μάλλον, ἢ πλευτὴν ὑποθεῖσθαι τῆς ἀθανάτου ψυ-
χῆς. πρὸς ὃν περ κτᾶσθ' παραινεῖσθαι ἂν τὰ ἐφόδια, πάντ' ἄ λήθον, καὶ
τὴν παροιμίαν, κινῆσαι, ὅθεν ἂν μέλλῃ τις ὑμῖν ἐπ' αὐτὴν ὠφέλεια
γνήσεσθαι. Μηδὲ ὅτι χαλεπὰ ταῦτα ἔ πόνος δεόμενα, διὰ τῆς ὀπτικῆς
ἰσχυρῆς, ἀλλ' ἀναμνησθέντες ἔ παραινεῖσθαι, ὅτι δέοι βίον μὲν ἄριστον
αὐτῶν ἕκαστον περιμενεῖσθαι, ἡδὺν δὲ προσδοκᾶν τῆ σωτηρίας γνήσεσθαι,
ἐγχειρεῖν πῶς βελτίστως. αἰχρὸν γὰρ, ἔ παρόντα καιρὸν περιμενεῖσθαι,
ὑπερόν ποτ' ἀνακαλεῖσθαι τὸ παρελθόν, ὅτε ἔδέν ἐστὶ πλέον ἀνιωμῶν.
ἐγὼ μὲν ἔν, ἂ κρᾶπται εἶναι κρῖνω, τὰ μὲν νῦν εἶρηκα, τὰ δὲ παρὰ
πάντ' ἔ βίον ὑμῖν συμβαλέωσω. ὑμᾶς δὲ τριῶν ἀρρώσθημάτων μὴ τὰ
ἀνιάτω προσεοικέναι δόξῃτε, μηδὲ τὴν τῆς γνώμης νόσον παραπλη-
σίαν τῆ τῶν εἰς τὰ σώματα δυσυχησιῶν δειξῆτε. οἱ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ
ἔ παθῶν κάμνοντες, αὐτοὶ παρὰ σὺν ἰατρῶν ἔρχονται· οἱ δὲ ὑπὸ μείζο-
νων καταληφθέντες ἀρρώσθημάτων, ἐφ' ἑαυτῶν καλεῖσθαι σὺν ἰατρῶν
πέυσσιναι· οἱ δὲ εἰς ἀνήκεστον παντελῶς μελαγχολίας παρενεχθέντες
ἔδὲ προσιόντας προσπένουσι· ὃ μὴ πάθητε νῦν ὑμεῖς σὺν ὀρθῶς ἔχοντες ἔ
λογισμῶν ὀπτεύοντες.

Τ Ε Λ Ο Σ.

IV BILLET EVAN

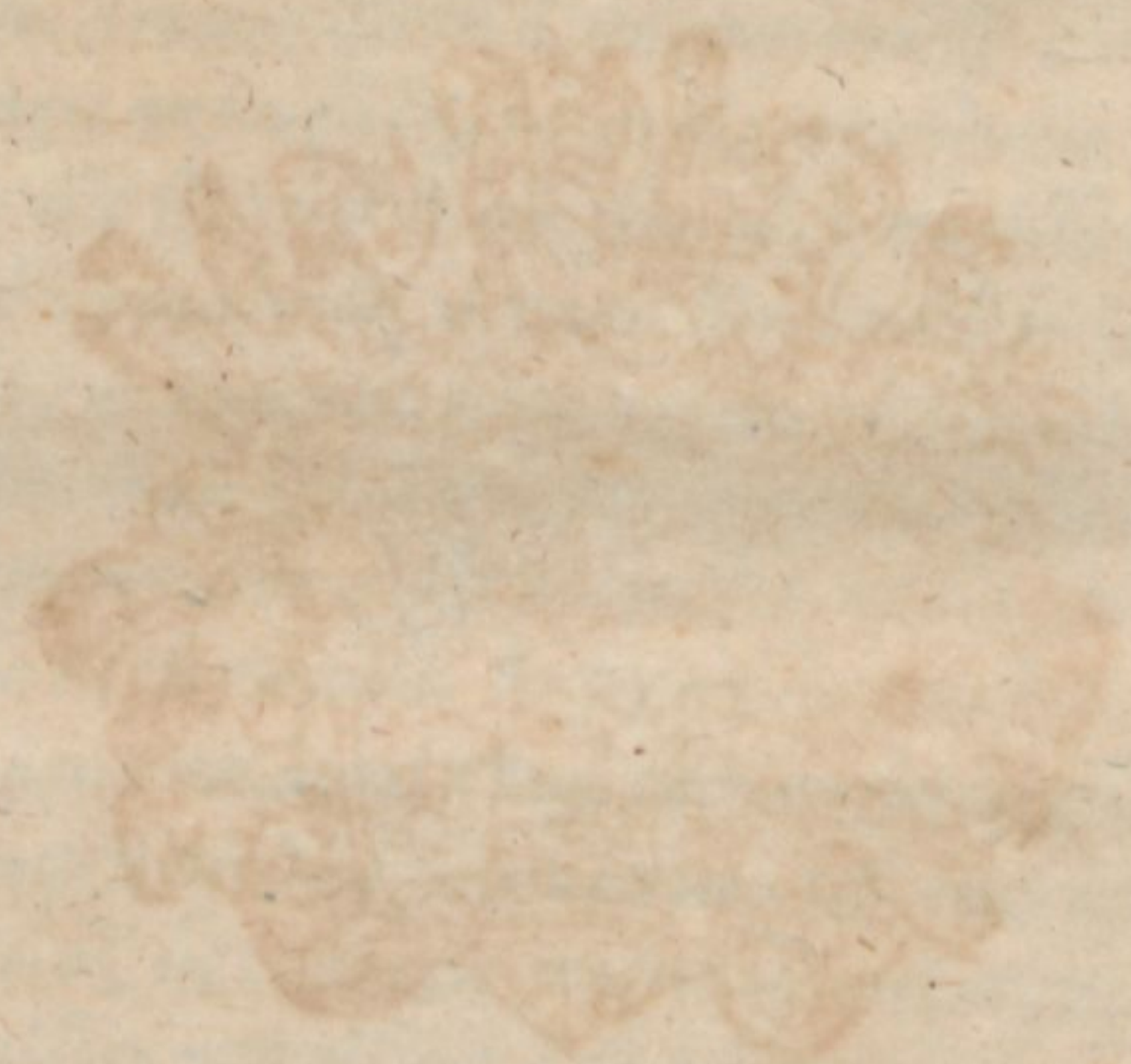
DE LITTE

Abmündung

in die

Welt

von

VITTEBERG

Ex officio

Druck

1717

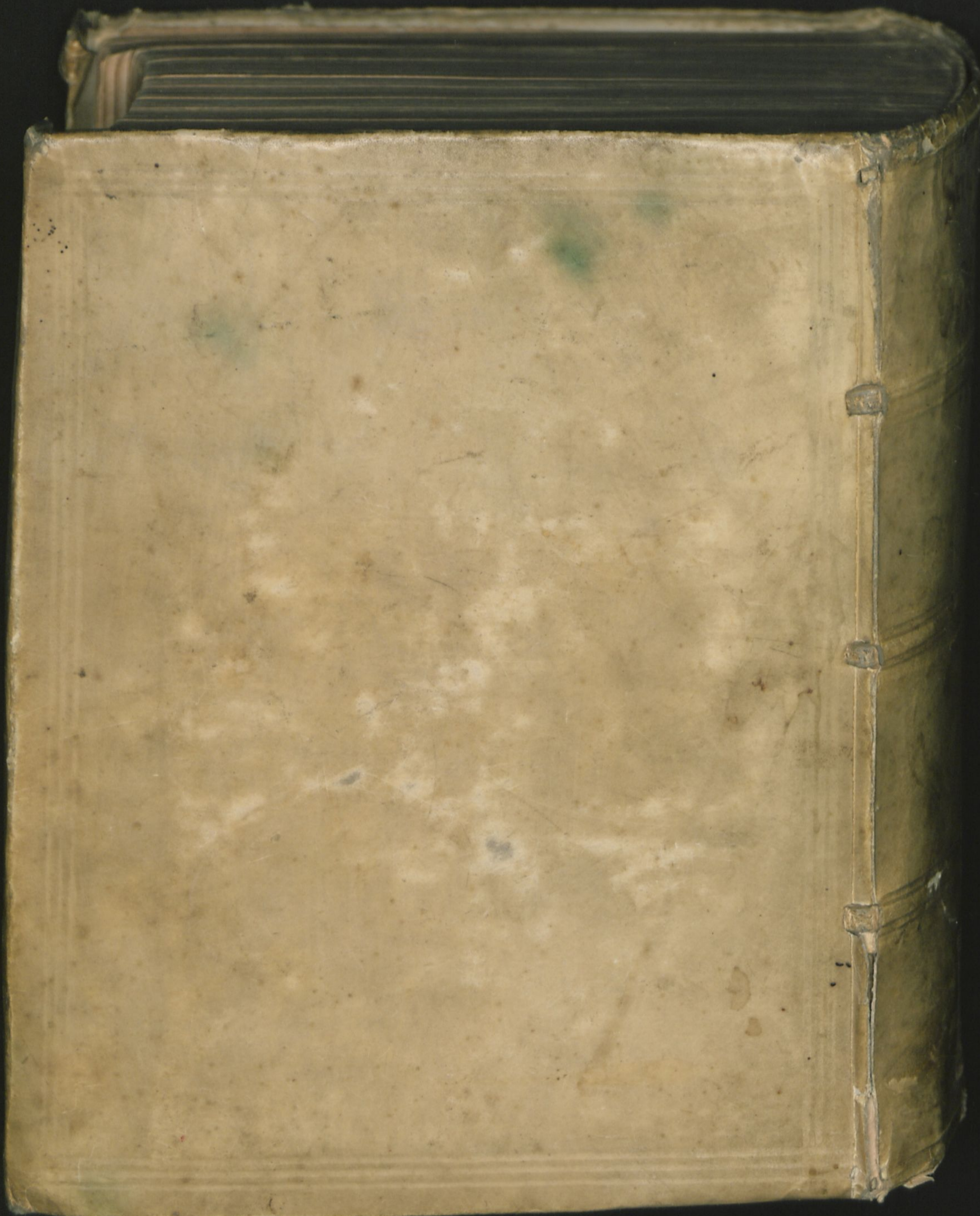

3h 4245

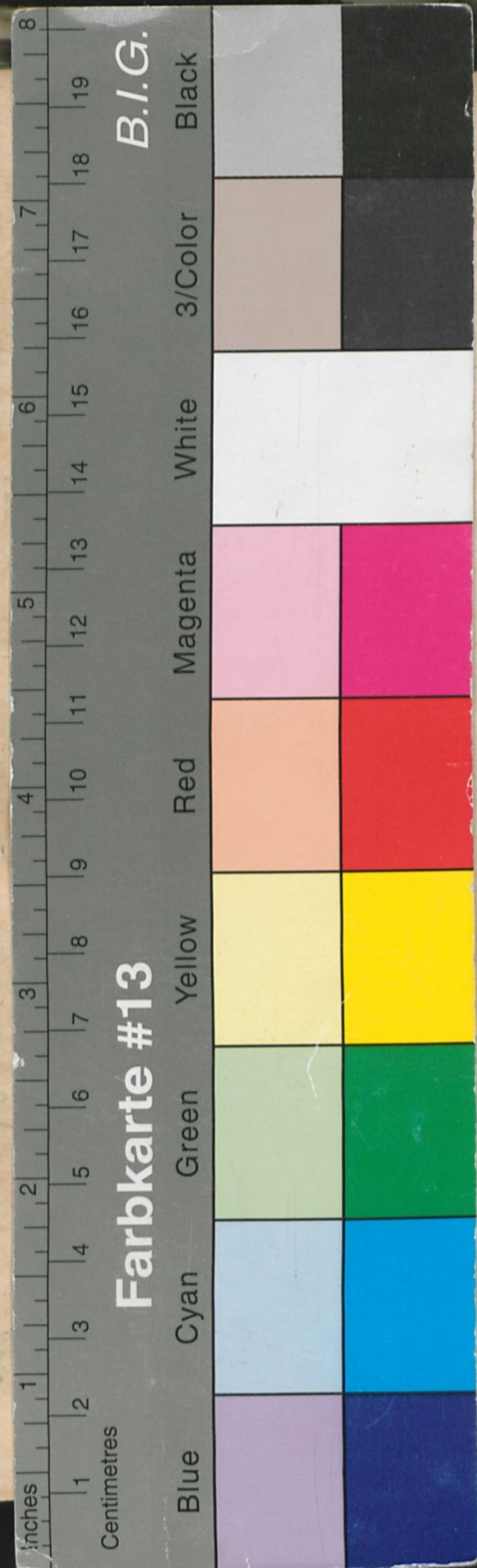
X 22 MA 38

VD 17 MC

VI
6

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕ-

ΓΑΛΟΥ ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ,

ὅπως ἀν' ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων.

BASILII MAGNI ORA-
TIO AD ADOLESCENTES:

Quomodo ex Græcis litteris uti-
litem capiant.

Τέτλη, σιωπῆ ἦσο, ἐμῶδ'
Ἰππίαθε μύθω.

HELMAESTAD II

in acad. Iulia

Excudebat Iacobus Lucius.

C I O I O . I C .

Mense Iunio.